ANUL X. No. 1136 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 18 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Un debut promiţător

D. Lancia este nemulţumit de rezultatele obţinute de C. F. R. în campionatele de box.

Cred şi eu. Un singur titlu, abia dijmuit şi acela cu eforturi disperate de locomotivă defectă, nu înseamnă aproape nimic pentru o sală cu pretenţii şi pentru o puzderie de amatori tamponaţi cu morga unei atotputernicii indiscutabile.

S'a întâmplat însă, dintr'un motiv sau altul, că ceferiştii — dela cei mai minusculi până la cei mai lăbărţaţi — au deraiat pe rând. Unul singur reuşind să se menţină alături de linia moartă pe care au fost garaţi toţi aşii C. F. R.-ului.

Oricare altul în locul domnului Lancia ar fi meditat asupra rezultatelor. S'ar fi gândit că una din explicaţiile eşecului din campionate s'ar putea să fie lipsa de matchuri publice a ceferiştilor, de un an de zile puşi să se bată numai între ei. Ar fi admis o formă actuală insuficientă. Ar fi sesizat anumite lipsuri. Ar fi presupus o inferioritate fizică momentană. Şi ar fi luat măsuri de îndreptare, punându-se să facă ceiace poate n'a făcut înainte de campionate, cu suficientă convingere.

In locul tuturor acestor lucruri însă, d. Lancia s'a pus să facă... gazetărie.

Şi, cum un cotidian i-a pus la dispoziţie o ciosvârtă de spaţiu, tânărul confrate şi-a şi etalat eri proza de debut, mirându-se dece nu s'a extaziat lumea în faţa rezultatelor obţinute de C. F. R.... şi dece n'a câştigat mai multe titluri.

— **„Boxeurii mei s'au prezentat foarte bine ca tehnică şi condiţie fizică!"** se minunează d. Lancia.

Ca şi când adversarii boxeurilor săi n'au putut să se prezinte şi mai bine ca technică şi în condiţii fizice şi mai bune.

Şi după o haltă belicoasă, întărită în lipsă de argumente prin iscălitura: Umberto Lancia complectată cu avertismentul: **fost campion al României**, — proaspătul gazetar trece la scuze.

„Ilie Petrescu, campionul categoriei mijlocii, a boxat ca un element înzestrat cu mari calităţi şi nu a putut face mai mult în faţa boxului neregulat al adversarului său".

„Excelentul Oşca nu şi-a putut arăta în faţa lui Rogozeanu nici pe departe valoarea sa excepţională fiind etc., etc.".

„Dacă Gh. Dulgheru, Vasile Niculescu, Dumitru Velciu, Niculae Ciocan, Dinu Dobre şi Vasile Elencu nu au putut satisface gustul rafinat al competentului domn cronicar, nu sunt eu de vină fiindcă etc., etc.".

„Calitatea de boxeur amator nu trebue omisă în rapot direct cu etc., etc.".

După acest pomelnic, pe care filantropia celor cari au apreciat tehnica şi condiţiile fizice ale ceferiştilor l-a bombănit în cursul campionatelor chiar, căznindu-se să scuze „forma" C. F. R.-ului, şi condiţiile fizice ale ceferiştilor, d. Lancia răbufneşte însfârşit în cel mai capital argument:

„Elevii mei (adică ai dumnealui), **au avut de luptat ca întotdeauna cu juriul şi arbitrul".**

Intr'adevăr, hotărâtor. Numai că — şi amănuntul nu este tocmai inutil — în afară de lupta cu arbitrul, în break şi de aceia cu juriul pentru avertismentele de cari acest juriu i-a absolvit generos, elevii domnului Lancia au avut de luptat şi cu.... adversarii.

Şi tocmai aceşti adversari — enervant de buni şi de bine pregătiţi — au determinat leşinul ceferiştilor în campionate.

Incât, deşi d. Lancia ar vrea să ne convinge de contrariu, prin superioritatea adversarilor pe cari i-a întâlnit **„apare explicabil insuccesul C. F. R.-ului".**

Oricât s'ar căzni să nege d. Lancia care s'a dovedit eri mai abil în scuze decât în campionate.

GEORGE FULGA

E ceva la mijloc...

Este încă vie în amintirea tuturor, bucuria cu care d. Wortmann a difuzat ştirea:

— «Nelu Oprescu se antrenează cu Pladner!»

Câteva zile mai târziu, o nouă informaţie a ţâşnit din biroul secretarului Federaţiei de box:

— «Nelu Oprescu va boxa cu Di Cea!»

Şi în aceiaş zi, un aviz — la intrarea F. R. B-eului — preciza că «Accesul la secretariatul F. R. B. este permis numai între orele 11-12». *(Desigur, pentruca în restul timpului, d. Wortman să aibe timp să se bucure şi să facă mătănii, şi pronosticuri).*

S'a întâmplat însă că Oprescu a fost învins.

— «L-o fi scos Pladner din formă!» a încercat cineva să-l consoleze.

— «Nu e exclus! s'a gândit d. Wortmann. In aceiaşi clipă însă, adulmecând ironia care încerca să i se strecoare, s'a răzgândit:

— Nu, nu! Trebue să fie altceva!»

Infrângerea lui Nelu trecuse de mult în cartoanele gazetelor. Furaţi de actualitate, oficialii uitaseră jalea secretarului F. R. B. D. Popescu îşi reluase locul de protagonist în apropourile ironice ale Federaţiei iar d. Wortmann se strecura printre discuţii alb, ca un Hamlet, obsedat de ideia răzbunării:

— «Trebue să fie ceva. Nu se poate!»

Eri dimineaţă, în fine, Pollonius a fost ucis. Vreau să spun că d. Wortmann a găsit explicaţia înfrângerii. A deschis uşa larg, ca şi când n'ar mai fi avut loc să intre, a trântit-o indiferent şi s'a apropiat.

— «A fost, sau n'a fost ceva la mijloc?»

— «La care mijloc, nea Cutare? s'a mirat d. Aurică Niculescu, fixându-şi în privire un amestec de mirare şi de frică. Te strânge cordonul?

D. Wortmann şi-a strâmbat gura într'un zâmbet superior.

— «Nu la mijloc. La Paris!»

— «La Paris?»

— «Da, da. La Paris. La matchul lui Nelu cu Di Cea!»

Şi după o pauză în care toate privirile s'au ţintuit asupra lui, d-l Wortmann a continuat:

— N'am spus eu că trebue să fie ceva la mijloc? Iată dovada!»

Şi scoase o scrisoare roz.

— «O scrisoare?

— O scrisoare către... iubita lui Nelu.

Dovada era într'adevăr uluitoare.

— «Iată conţinutul! continuă d-l Wortmann.

Şi începu să citească mieros şi persuasiv:

«Dragă cocoană. Află că o duc foarte prost. Mă antrenez cu Pladner şi nu mănânc decât fasole fiartă. La Paris nici nu există altă mâncare. Abia aştept să fac rost de ceva bani să mă întorc şi să apuc să mai mănânc odată o ciorbă ca aia pe care-o face mă-ta!»

— «N'am spus eu că e ceva la mijloc? s'a întrerupt d. Wortmann. Şi a apropiat scrisoarea de nas, să vadă dacă nu miroase a fasole.

CASTOR

Pladner învins prin k. o. în repriza doua

Luni seara, la Paris, Al. Brown, campionul lumei la categoria cocoş s'a întâlnit din nou cu Milou Pladner.

Matchul conta ca revanşe a întâlnirei de acum o lună jumătate dela Montreal (Canada), în cursul căreia Pladner a fost făcut out în prima repriză.

De astă dată rezultatul s'a repetat. Francezul n'a reuşit să reziste nici două reprize.

Un fapt curios, s'a petrecut imediat după ce Emile Pladner a fost declarat învins prin knock-out, Al. Brown a suferit un atac de cord şi a căzut în mijlocul ringului. Se pare că insuficienţa cardiacă a fost mai gravă decât s'a crezut la început.

De vorbă cu d. Dem. I. Dobrescu, Primarul General al Capitalei

Municipalitatea şi sportul

Intr'un număr recent, am arătat iniţiativa Primăriei de a înzestra capitala cu un teren de ski.

Sportiva iniţiativă aparţine în întregime d-lui Dem. Dobrescu primarul general al Capitalei.

Deşi multiplele ocupaţiuni îl reclamă peste tot, d. Dem. Dobrescu nu uită sportul, vechea pasiune a d-sale, care în momentul de faţă îl interesează şi sub raport edilitar.

Interesul acesta pentru sport nu este simplă platonie, ci se manifestă sub forma unor interesante proecte a căror realizare vor însemna un ajutor preţios pentru viitoarele generaţii de sportivi.

In acest scop, primul edil al Capitalei, se informează şi lucrează activ la redactarea unui program sportiv edilitar a cărui înfăptuire va începe la primăvară.

Pentru deplina informare a cetitorilor, am solicitat un interview d-lui Dem. Dobrescu, interview pe care îl socotim de o importanţă deosebită.

MUNICIPALITATEA ŞI SPORTUL

«Municipalitatea e convinsă că are datoria să se ocupe de mişcarea sportivă. In lupta modernă pentru existenţă care distruge fizicul omului, sportul regenerator a devenit o condiţie de viaţă».

— Ce sport vă preocupă îndeosebi?

— «In perimetrul simpatiei mele către viaţa sportivă se îngrădesc toate sporturile. Centrul însă e ocupat de sporturile complecte, adică cele cari au darul să traducă în fapt adevărata lui menire: **desvoltarea fizică.**

— Aţi practicat vreun sport în tinereţe?

— «Sunt originar dela ţară, şi acolo toată viaţa este un sport. Ca student am patinat foarte mult, iar acum fac gimnastică de cameră şi... merg pe jos, mult, mult de tot, pentrucă marşul constitue un sport, şi încă unul indispensabil unui primar.

— Ce credeţi despre avântul pe care l-a luat sportul în ultimul timp?

— E o consecinţă a civilizaţiei, a vieţii trepidante în care fiecare individ, căutând să se adapteze mediului, îşi intensifică acţiunile inerente existenţii, cu mişcări generale fizice: sporturile.

— Municipalitatea contribue cu ceva întru desvoltarea sporturilor?

— «Da, a contribuit la desvoltarea câtorva sporturi, prin înfiinţarea unor terenuri de sport şi stranduri.

Eu personal, m'am adresat câtorva oameni de sport, cari să-mi organizeze un plan de bătaie pentru desvoltarea mişcării sportive în Capitală, dar din nenorocire nu am avut rezultatele la cari mă aşteptam.

Am stimulat pescuitul în lacurile Băneasa şi Snagov şi sunt încântat că

D. DEM. DOBRESCU

văd şi pe românii noştri ocupaţi cu undiţul în timpul sărbătorilor.

Am înfiinţat un **Yacht-Club** la Snagov care a şi luat o mare desvoltare şi care contribue cu mult la ridicarea nivelului sportiv al Capitalei.

— Ce proecte aveţi pentru viitor?

— «In anul viitor sper să aduc apă din râul Ialomiţa, în lacurile din jurul capitalei cu o cheltuială de maximum 40 milioane lei. Lacurile astfel asanate, vor putea fi întrebuinţate pentru canotaj şi alte sporturi.

Speram să am parcul «Bordeiului» dela şosea, pe care voiam să-l destinez numai sporturilor. Din nenorocire, se parcelează.

Tot la şosea, în spatele restaurantului «Chateaubriand», intenţionez să amenajez un câmp de sport permanent pentru copii.

La Snagov, sper să încep chiar în această iarnă construirea unui mic stadion.

— Ceva despre strandurile comunale?

— «Strandurile comunale trebuesc dezvoltate, mai cu seamă că lipsa complectă de băi populare se resimte în Capitală.

Vom face toate sacrificiile să avem cel puţin câte un strand în fiecare sector, ajungând la strandul acoperit, un vechi deziderat al meu.

— ...Dar arenele sportive comunale?

— «Avem multe asociaţiuni culturale cari depun intensă activitate pe tărâmul sportiv. Cea mai mare parte, însă, practică footballul.

Cu imense sacrificii am înfiinţat aproape în fiecare sector câte o arenă sportivă. In privinţa aceasta sectorul de albastru e bine dotat, având trei arene: «Voevodul Mihai», «Turda» şi «Stadionul Muncitoresc». Prin aceasta deduc că în acel sector sporturile au găsit mulţi aderenţi în rândurile populaţiei.

— Am auzit că vreţi să înfiinţaţi un teren de sky?

— Deşi în împrejurimile Capitalei nu avem munţi, socot totuşi că unele locuri, atât cât sunt de accidentate, ar putea oferi un loc prielnic pentru desfăşurarea unui asemenea sport.

Dacă anul acesta vom avea zăpadă — ceeace nu doresc — sper să ofer bucureştenilor o ocaziune în plus de a se manifesta în viaţa sportivă.

— In străinătate, cum văd municipalităţile sportul?

— «Municipalităţile din străinătate, dau o mare atenţie desvoltării sporturilor şi sunt convins că trebue să le urmăm pilda. De aceia aştept să găsesc organizatorul sportului capitalei.

«Insă vezi că un primar oricât ar fi de sportiv mai are şi atribuţiunile sale pe cari le reclamă calitatea sa de primar, aşa încât te rog iartă-mă că trebue să te părăsesc deoarece peste zece minute am o... comisiune edilitară».

I-am mulţumit sportivului primar pentru interesantele sale opinii despre sport fiind convins că de pe urma activităţii sale edilitare, sportul bucureştean va mai avea mult de câştigat.

MIH. DRAGOIU

Duminică se dispută Campionatul Naţional de Cross-Country

Cea mai importantă manifestaţiune de cross-country, Campionatul Naţional, se va alerga Duminecă dimineaşă, într'un cadru demn de o asemenea manifestaţiune.

LAPUŞAN

Trecutul alergării de Duminecă justifică pe deplin atenţiunea care i se acordă şi suntem convinşi că d. Ion Cămărăşescu, în 1916 când a donat cupa ce-i poartă numele şi care avea să devină în câţiva ani atât de disputată, nu şi-a imaginat că modesta lui iniţiativă va repurta un atât de mare succes şi va constitui o manifestaţiune atletică menită să fie puntea de legătură între generaţiile sportive din România. Căci campionatul Naţional de cross-country este fără îndoială cea mai veche manifestaţiune atletică. Istoria ei care se confundă cu cea a sportului pedestru românesc şi trecutul ei plin de atâtea amintiri frumoase, constitue pentru sportsmenii noştri, o plăcută aducere aminte a unor vremuri, pe cari cu toţi le regretăm.

Naţionalul de Duminecă are însă o deosebită semnificaţie. Nu este numai o probă sportivă, el constitue o epocă în mişcarea atletică românească.

Reprezintă nu mai puţin, de 14 ani de activitate, 14 ani în cari cel mai frumos dintre sporturi trăind în umbră, suferind consecinţele crizei morale şi sociale, a reuşit totuşi să ţină trează dragostea şi interesul tinerilor, pentru sportul cel mai frumos.

Iată cel mai frumos rezultat ce-l pot oferi, după 16 ani de activitate atleţii români; ei se pot mândri că au făcut întotdeauna sport pentru sport.

Ei au dovedit astfel, că atletismul este un sport superior şi că el a putut rezista cu succes crizei prin care a trecut şi trece încă mişcarea sportivă.

Istoric

De primul Naţional ne despart aproape un deceniu şi jumătate. Multe s'au schimbat de atunci.

Asistând la un cross, găseşti însă aceiaş atmosferă de acum zece ani, acelaş cadru intim, aceleaşi lupte aprige dar loiale. Până când şi locul a rămas acelaş.

Tot aleele şoselei şi minunatele margini ale lacului Băneasa şi Herăstrău servesc şi astăzi, ca şi în trecut, disputelor duminecale. Crossul nu s'a adaptat ritmului nou şi poate bine a făcut.

COMANESCU

Campionatul naţional, pe care Federaţia Română de atletism îl organizează Duminecă, oferă un bogat material pentru istoriografii sportivi, căci în palmaresul cupei Cămărăşescu stă seris în mod succint, dar clar, întreaga viaţă a acestei manifestaţiuni.

(Continuarea în pagina V-a)

CUM VA ORGANIZA GERMANIA jocurile olympice din 1936

Un stadion nou la Berlin. Proecte monumentale. O organizaţie fără precedent

Deşi nu s'a împrăştiat ecoul ultimei Olympiade dela Los Angeles şi actualitatea europeană şi în special cea germană a început să fie dominată de problema organizării jocurilor olympice viitoare dela Berlin.

Şi aceasta din mai multe puncte de vedere la fel de binecuvântate. Intâiu, pentrucă ori de câte ori revine vreunui oraş cinstea de a găzdui o Olympiadă se pun o serie de probleme, a căror rezolvare cere un timp extrem de lung. In fruntea acestora stă fără îndoială problema stadionului, care orice s'ar spune, în materie de Olympiadă, este adesea factorul determinant. Celelalte probleme, destul de greu de rezolvavt, sunt totuşi mult mai la îndemâna unor organizaţii bine puse la punct în ceeace priveşte structura technică şi mai ales financiară.

UN STADION NOU LA BERLIN

Gazdele Olympiadei din 1936 vor fi fără îndoială cei mai meticuloşi organizatori pe cari i-a avut până acum marea competiţiune olympică. Germanii, după cum se ştie, sunt prin excelenţă sclavi ai technicei. Pentru ei, nici un fel de întreprindere, de mici sau de mari proporţii, nu poate fi privită decât prin prizma technicei desăvârşită. Dacă Germania nu a ajuns pe tărâmul sportiv — vorbim din punct de vedere calitativ — pe primul plan al concertului mondial, este fără îndoială că în ceeace priveşte maniera de a duce la bun sfârşit o întreprindere în care se cere muncă şi pricepere, n'are rival.

Deaceea, Olympiada care va avea loc la Berlin în 1936, a început să le dea de lucru încă depe acum, pentrucă în nici un domeniu, nu se poate realiza ceva de folos dacă se lasă totul pentru ultimul moment.

In această ordine de idei se discută la Berlin punctul principal al viitoarei organizări — stadionul — sub toate aspectele şi sub toate formele de către cei mai calificaţi specialişti în materie.

Deocamdată se caută pentru viitorul stadion olympic un teren central care să poată asigura prin poziţia sa un randament cât mai mare, deşi germanul, fire sportivă desăvârşită nu s'ar da în lături pentru un spectacol sportiv, de a utiliza mijloace mecanice de locomoţiune, oricât de dificile.

Terenul este însă foarte greu de găsit într'un Berlin în care s'a clădit imens după război şi unde fiecare centimetru pătrat a fost speculat cu inteligenţă şi folos.

Stadioanele existente azi în Berlin sunt singurele cari ar putea să ofere terenul propice unui aşezământ technic corespunzător amploarei pe cari ţin s'o dea Olympia dei diriguitorii politicei sportive a Germaniei.

Dintre acestea, cel mai potrivit este fără îndoială «Forum» care poate cuprinde circa 50.000 spectatori şi în locul căruia s'ar putea construi un măreţ stadion Olympic. Spiritul ordonat al germânului este însă potrivnic sacrificării unui stadion monumental din cauza imposibilităţii de a se găsi un teren pentru Olympiadă.

Este însă foarte probabil că până în cele din urmă sufragiile celor ce se ocupă cu găsirea terenului vor cădea asupra «Forum»-ului care va trebui sacrificat.

PROIECTE MONUMENTALE

Dacă anticiparea asupra terenului poate fi socotită drept hazardată, în ceeace priveşte proectul viitorului stadion se pot spune însă multe lucruri interesante.

Arhitecţii însărcinaţi de comitetul olympic german cu facerea devizului şi cu schiţarea în linii generale a noului Stadion, intenţionează să execute o lucrare monumentală care să fie o podoabă şi în acelaş timp chintesenţa technicei germane în materie de construcţie.

In ceeace priveşte anumite amănunte, n'a putut transpira prea mult. Se cunosc însă părţile esenţiale, cari au dat loc la diferite comentarii.

In primul rând este vorba ca noul stadion să cuprindă nici mai mult, nici mai puţin decât 120.000 locuri confortabile în jurul terenului de atletism.

Apoi, pentru celelalte şi în special pentru sporturile cari nu pot fi practicate în aer liber, se va construi o serie de clădiri monumentale împrejurul stadionului. Aceste clădiri vor conţine săli de spectacole, săli de antrenament, dependinţe moderne şi ustensilele necesare tuturor sporturilor cari se vor disputa individual sau pe echipe. Sălile de spectacol vor fi amenajate cu tribune spaţioase cari vor putea cuprinde mii de oameni.

Interesant este însă că în proiectele iniţiale, conformaţia arhitectonică a acestor săli, este de un stil cu totul special, neutilizat încă până acum în construcţiile sportive.

Amănunte în această privinţă nu s'au putut afla, deoarece după câte au transpirat e vorba de lucruri cu adevărat senzaţionale.

Sălile acestea nu vor fi amenajate însă pentru box, deoarece este foarte probabil că se va utiliza în acest scop grandiosul «Sport Palast», care poate cuprinde un număr imens de spectatori.

(Continuarea în pagina II-a)

UN BILANŢ

Campionate pugiliste
Până azi avurăm lanţ,
Şi ca om cu socoteală
Am purces la un bilanţ.
Amatorii, foarte bine
Stau la respectivul cont,
Căci în fiecare clipă
Contul le-a crescut, cu un ghiont.
Speakerul, ţipând într'una
Cele două săptămâni,
Va intra la cheltuială
Ca să-şi cumpere plămâni,
Galeria are pierderi
Ce la faliment o'mping,
Pierde scaunele toate
Asvârlite înspre ring.
Simigiu 'n colţul străzii,
La dovleac avu vânzare,
Iar pe linia 8, tramvayul
A făcut reţetă mare.
Sala lui Lucian Popescu
A înscris un mare chiul;
Toţi elevii au victorii,
Iar maestrul, un match nul.
Herdan are-o parte mică.
Un campion în loc de trei.
N'au mâncat nimic băeţii,
Automatul fiind opt lei.
C. F. R., intrat în luptă
Cu pistol şi Lancie mare,
S'a convins că în Poiană
Numai boxul nu răsare.
S'au pierdut vreo cinci pahare,
Astea le-a pierdut bufetul,
Şi-au pierdut întregul lustru
Scaunele şi parchetul.
Unul a pierdut pariul,
O duduie o brăţară,
Iar câţiva, care regretă,
Ţipă c'au pierdut o seară.
Controlorii fac mizerii
Şi refuză absolut.
Se observă că şi-aceştia,
Minţile şi le-au pierdut.
Un pungaş de meserie,
Om de bâtă şi cuţit,
Mi-a scos tot din buzunare
Şi le trece la profit.
Un boxeur, sfrijit la faţă,
Dă cu pumnii într'o doară,
Producându-ne reflecţia:
«Ăsta e un pierde-vară»
Insă grosul, tot poporul,
A rămas satisfăcut,
Fredonând pe străzi bilanţul:
«Ce-am avut şi ce-am pierdut!»

A. NOL